

INAUGURACIÓ: 10.05.2018. 19H
SEGON CAPÍTOL: 10.05 - 16.06.2018
HORARI DE LA GALERIA: DE DIMARTS A DIVENDRES D'11.00 A 19.00 H.
DISSABTE D'11.00 A 15.00 H

PROJECTESD
T 934 881 360
INFO@PROJECTESD.COM
WWW.PROJECTESD.COM
PASSATGE MERCADER 8, BAIXOS 1
08008 BARCELONA

És un honor presentar la primera exposició individual al nostre país de l'artista Guy Mees (1935-2003), important figura de l'escena avantguardista belga dels anys 70, la singular obra del qual s'escapa de les classificacions estètiques i discursives convencionals. L'exposició s'ha estructurat en dos capítols, cadascun d'ells centrats en diferents obres i períodes de desenvolupament de l'artista. La intenció d'aquesta doble presentació és, òbviament, oferir una visió més completa de l'obra de Mees, però també, i no menys important, donar l'adequada dimensió espacial a les obres seleccionades.

El segon capítol de l'exposició es dedica plenament a la sèrie d'obres que Mees va desenvolupar a partir de l'any 1983, quan va reutilitzar la idea d'"espai perdut", que ja havia introduït en les seves obres d'encaix industrial de mitjans dels anys 60, i que responia al manifest inicial que havia concebut junt amb Will Joris Lagrillière i Wim Meuwissen. Aquest és el text:

"L'Espai Perdut és un espai adjacent. L'Espai Perdut no té una funció definida. L'Espai Perdut és un espai com a objecte d'ús que dificulta la grandiloqüència i facilita el tangible. L'Espai Perdut no és més que el cos definit per la forma, el color, el gust, l'olfacte i el so."

El conjunt d'obres "Verlorem Ruimte (espai perdut)" que Mees va realitzar des de mitjans dels anys 80 fins a inicis dels 90 consisteix en tires de paper de color tallades de distintes formes i directament clavades al mur. Una selecció de sis treballs realitzats entre 1985 i 1992 es mostra a ProjecteSD. Mees crea aquests "retalls" fent servir diversos materials: paper mat, brillant o semi-mat, llenç de pintor, paper d'alumini, fins i tot de vegades paper de diari. Tallats de forma imprecisa i ràpida en trossos i mides diferents, amb les vores arrodonides o en angle, els distintes colors i la combinació dels mateixos, junt amb l'efecte de reflexió o d'absorció de la llum sobre la superfície dels retalls, produeix una intensa experiència visual. Aquests relleus murals integren línia, forma i color alhora que es fusionen amb l'espai real adjacent. Un espai que es converteix en part essencial de la composició, en el negatiu de la forma, el mur de projecció sobre el qual sobresurten els colors. Aquestes obres poden interpretar-se com residus, fragments despresos de l'espai pictòric. La idea de pèrdua de l'espai estètic, ja anunciada en les obres sobre paper amb punts de pastel de mitjans dels anys 70, mostrades prèviament a ProjecteSD, es recupera en els retalls de paper. Espai estètic perdut, però a la vegada tan present.

Aquests "cossos" (així els denominava Mees), imperfectes, vulnerables, deuen la seva sofisticada lleugeresa a la seva forma inestable, la seva aparent falta d'estructura, d'esquelet. Semblen estar suspesos en el buit, intentant trobar l'"espai perdut", la forma d'adherir-se al mateix sense ancorar-se irrevocablement en ell. Tàctils, sensuals, tangibles i fugaces a la vegada, modestes, aquestes obres habiten l'espai arquitectònic de la sala infont en ell un cert ritme, un moviment, casi una musicalitat. Dibuixen una coreografia, vacil·lant i interrompuda de vegades, sempre efímera.

Mees fa permeables les fronteres entre allò pictòric, allò arquitectònic i allò escultòric. La seva obra és un intent de portar el llenguatge pictòric més enllà dels seus límits cercant un nou equilibri entre la forma (l'objecte estètic) i l'hàbitat (l'espai vital, l'espai social). Mees no busca en la idea d'espai ni un principi d'estabilitat ni un punt de fuga sinó un principi de coexistència entre elements dispersos que permet infinites configuracions.

Aquest full de sala s'ha escrit a partir de la lectura de diversos i importants textos sobre Mees:
Dirk Snauwaert. In Spite of Painting Reconstructions of Pictorial Space publicat a Guy Mees, Ludion-Cera, 2002
Dirk Pültau. The Lost Space Facets of a Concept publicat a Guy Mees, Ludion-Cera, 2002
Lilou Vidal. Guy Mees. The Weather is quiet, cool and soft. Llibret de l'exposició del mateix títol, Kunsthalle Wien, 2018

Volem agrair a Dirk Snauwaert, Lilou Vidal, Koenraad Dedobbeleer, Koen Brams, l'Estate de Guy Mees, la galeria Nagel-Draxler i molt especialment a Micheline Szwajcer per la seva essencial i valuosa ajuda en la realització d'aquesta exposició.

Guy Mees va néixer el 1935 a Malinas, Bèlgica i va morir el 2003 a Anvers. La seva obra ha estat objecte d'importants exposicions individuals en galeries i institucions. Entre elles: Ad Libitum, Anvers (1960–1966); Galerie Orez, La Haia, (1968–1977); Galeria X-One, Anvers (1969–1971); MTL, Brussel·les (1970–1976); Galerie Micheline Szwajcer, Anvers (des de 1982); Academie Waasmunster, Waasmunster (1990); Palais de Beaux-Arts, Brussel·les (1990 i 1993); Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen, Anvers (2002); Museum Leuven, Bèlgica (2012). La seva obra s'ha presentat en nombroses exposicions col·lectives, entre elles: Zero Avantgarde, Lucio Fontana's Atelier, Milà (1965); Wide White Space, Anvers (1967); Museum of Modern Art, Oxford, (1974); The Sixties: Art in Belgium, Stedelijk Museum voor Actuele Kunst (SMAK), Gant (1979); Betekende Ruimte II-Plaats van Handeling/Designated Space II-Space as Scene, Museum Dhondt-Dhaenens, Deurle, Bèlgica (1993); A Story of the Image: Old & New Masters from Antwerp, Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen, Anvers (exposició que va viatjar al Shanghai Art Museum, i al National Museum of Singapore, 2007-2009), Museum M, Leuven (2012). El 2012, l'obra de Mees es va incloure en la 9a Biennial de Shanghai: 50 Days at Sea. Més recentment, l'obra de l'artista s'ha mostrat en The Gap: Selected Abstract Art from Belgium, comisariada per Luc Tuymans, que es va exposar per primera vegada el 2015 en la Parasol unit foundation for contemporary art, Londres per viatjar posteriorment al Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen, Anvers el 2016. Altres mostres recents inclouen: Bureau des Réalités, Brussel·les (2016); Galeria Micheline Szwajcer, Brussel·les (2016); Galeria David Zwirner, Londres/Nova York (2017); gb agency, París (2017); Galeria Nagel Draxler, Berlín/Colònia (2017) i la Kunsthalle de Viena (2018).

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

PER A MÉS INFORMACIÓ I/O IMATGES CONTACTAR AMB:
SILVIA DAUDER, SD@PROJECTESD.COM
IMMA DUÑACH, ID@PROJECTESD.COM
ANNA EBNER, AE@PROJECTESD.COM

